

Art. 18.—Un metge de capçalera mai no ha de lliurar un certificat de defunció que mencioni el nom de la malaltia o una indicació qualsevulla sobre la naturalesa de la mateixa.

El metge tampoc lliurarà certificats de complaença, que són falsos testimonis.

c) Deures dels metges amb relació a les collectivitats

Art. 19.—Les collectivitats públiques o privades poden recórrer al metge per dues funcions diferents:

1.ª Una funció de metge de capçalera.

2.ª Una funció de metge-inspector, pèrit o verificador.

La recerca o l'acceptació d'aquestes funcions estan sotmeses a regles sindicals destinades a protegir la independència i la dignitat del metge, així com els interessos corporatius.

Art. 20.—En les funcions de metge de capçalera, l'interès ben entès dels malalts, la dignitat del Cos mèdic i la bona confraternitat exigeixen que totes les collectivitats admetin la lliure elecció del metge i que elles li assegurin una remuneració apropiada al seu treball.

Art. 21.—Per les funcions de metge inspector o de pèrit, les collectivitats privades han de satisfer una remuneració jutjada suficient pel Sindicat.

En ço que es refereix a les funcions públiques han d'exigir-se garanties de justícia en el nomenament, estabilitat en el càrrec i independència amb relació als partits polítics.

Art. 22.—Cap funció de metge de collectivitat pública o privada, metge-inspector o metge de capçalera, no pot ésser acceptada sense una autorització en forma del Sindicat.

Art. 23.—Els metges de capçalera de collectivitats tenen d'emmotllar-se estrictament a les regles ordinàries del secret professional. Han de refusar a fer a les collectivitats tota declaració que violi tal secret.

Els metges inspectors o pèrits estan deslligats del mateix envers llurs mandatariis.

Per raó de les dificultats que poden resultar en matèria de secret professional de l'agombolament de funcions de metge de capçalera i de pèrit, aquesta duplicitat ha d'ésser evitada. En tots els

casos, les funcions d'inspecció no tenen d'ésser efectuades pel metge de capçalera, no essent amb el consentiment del malalt o dels que n'estan encarregats.

d) Deures de confraternitat

Art. 24.—Els metge ve obligat a obrar envers tot confrare amb lleialtat i cortesia.

Art. 25.—El metge, fora dels cercles mèdics, mai no ha de:

Desaprovar amb les paraules o els gestos els metges que han tractat un malalt abans que ell, llevat del cas d'un acte voluntàriament nociu al malalt, o bé contrari a la moral.

Ni permetre en la seva presència paraules molestes o injurioses per a un confrare.

Ni creure, sense assegurar-se de llur existència, en comentaris mortificants que terceres persones sovint interessades afirmen haver estat fets pel seu compte, per un confrare.

Art. 26.—Tot metge que tingui un dissentiment professional amb un company, ans de tot ha d'esforçar-se en esvaïr la diferència. Si no obté satisfacció, ha de comunicar-ho al Sindicat.

Art. 27.—El metge que ha cedit la seva clientela, no pot instal·lar-se novament en el seu antic radi d'acció.

Art. 28.—És correcte, quan un metge s'estableix, fer una visita als companys de veïnatge, els quals han de tornar-li la visita.

És incorrecte que un metge s'estableixi a la casa habitada recentment o actualment per un confrare, sense l'aquiescència d'aquest.

Així mateix és incorrecte que un metge s'estableixi en una localitat on ha estat cridat per un confrare com a substitut.

Art. 29.—El metge que sigui cridat a visitar un malalt que cuidi un company no ha d'accedir-hi, fora en els casos d'urgència o de consulta amb el dit company, si no es té la seguretat que han estat complides les condicions següents:

1.ª El malalt o, en el seu defecte, la seva família, renuncia formalment al concurs del primer metge.

2.ª El confrare ha estat informat d'aquesta decisió.

3.ª El client forneix la prova que ha arranjat la nota d'honoraris amb el company, o ha contractat compromisos amb garantia.